

Formanden: Det tilkommer overhovedet ikke det ærede Medlem. — Vil det ærede Medlem have Ordet længere, eller frafalder han Ordet?

Sabroe: Jeg ønsker fremdeles Ordet.

Ministeren indtog et andet Standpunkt, da de endelige Forhør bleve fremlagte paa Tingets Bord, da skiftede han Standpunkt og forsvarede ikke længere Mortensen. Nu var det en Mand, som, hvis Ministeren havde staaet for Styret den Gang, ikke vilde være bleven ansat paa „Flakkebjerg“. I det hele forekommer det mig at være en mærkelig Moral, der gør sig gældende i visse Kredse. Forleden Dag blev der afholdt en Afskedsfest til Ære for Mortensen. Ved denne var der ifølge Højrebladet „Slagelseposten“ 264 Mennesker til Stede, men der var ikke en eneste forhenværende Elev fra „Flakkebjerg“, og der blev ikke sendt et eneste Telegram fra nogen saadan. Man hædrer altsaa en Mand, som gennem Aarene havde svunget Svøben over alle de Dreng, der havde været paa Anstalten. Det vidner om, synes jeg, en Mangel paa virkelig Moral paa dette vigtige Børneopdragelsesomraade. Det godt-gør Berettigelsen af, at der bliver afholdt offentlige Møder Landet over, som beskæftige sig med disse Forhold. Og jeg vil her sige til det ærede Medlem for Kellerrup, som angreb mig for nogle Aftener siden, dels i en meget maadeholden Tone, dels meget aggressivt: De Møder, jeg har afholdt rundt omkring i Landet, have for de flestes Vedkommende kun i mindre Grad beskæftiget sig med disse Opdragelsesanstalter, der have været Genstand for Kritik. Min Opgave har været at søge at rejse en offentlig Opposition imod Prygl i Skolen, i Hjemmene, paa Værksted og paa Arbejdspladser. Jeg skal selvfølgelig ikke yige tilbage for ogsaa at være med til at paatale Prygl, tildelte i Arbejderklassen, overfor mindreaarige.

Det ærede Medlem for Kellerrup talte om den Redegørelse, som Bestyrelsen for „Hebron“ havde udsendt. Han sagde, at det var dog naturligt, at Bestyrelsen udsendte en saadan Redegørelse, og at den omtalte, at der var meget slette og daarlige Børn. Det er meget rigtigt, men hvad der ikke er rigtigt, og hvad der fortjener den skarpeste Dadel, er, at Bestyrelsen betegner alle de Børn, der have været paa Hjemmet, som usædelige, løgnagtige, forbrøderiske og vanartede, naar Sandheden er, at der findes Børn, som kun ere komne der, fordi de vare fader- og moderløse.

Jeg kunde nævne Rækker af Eksempler, men det vilde spille Tingets Tid. Det maa erindres, at Pigerne kunne ikke forsvare sig, deres Mødre — mange have ikke Mødre — kunne ikke forsvare dem, deres Fædre — mange have ikke Fædre — kunne ikke forsvare dem. Det er et utilbørligt Angreb at rette mod de mange Hundrede Piger, som i Aarenes Løb have været paa Anstalten. Det ærede Medlem for Kellerrup kom i Forbindelse med denne Sag ind paa at omtale min og mine Meningsfællers Stilling til Børnesagen. Han sagde, at jeg skulde tidligere have udtalt mig for store Opdragelsesanstalter, jeg kunde den Gang ikke faa dem store nok. Jeg beder ham oplyse, hvor jeg har udtalt et saadant Ønske. Det er ganske urigtigt af det ærede Medlem at paastaa noget saadant. Jeg har aldrig sværmet for store Opdragelsesanstalter. Jeg indrømmer, at mit Syn paa Sagen ved de Undersøgelser, jeg har foretaget, og de Erfaringer, jeg har gjort ved at lære andre Menneskers Tanker at kende, som have beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, har ændret sig i nogen Grad. Jeg ser ikke slet saa rosenrødt paa vore Opdragelsesanstalter som tidligere.

Med Hensyn til mit Partis Stilling til Børneloven vil jeg gøre opmærksom paa, at vi lige fra første Færd gjorde alt, hvad vi kunde, for at faa Pryglene stemte ud. Vi vare imod det Strafferegulativ, som fandtes i Børneloven, vi bekæmpede det i Udvalget, men vi kunde ikke sætte vor Mening igennem. Vi fik her i Tinget samlet en lille Minoritet for dette Standpunkt. Stillingen var fra anden Side den, at hvis vi ikke toge Pryglene med paa den ene eller den anden Maade, fik vi ingen Børnelov. Men det, som var det vigtigste for os, var at faa en Børnebeskyttelse, og saa haabede vi, der maatte komme en Tid og en anden Justitsminister, som ikke vilde se slet saa gammeldags paa Spørgsmaalet om Prygl som den nuværende Justitsminister.

Det ærede Medlem for Kellerrup, ligesom det ærede Medlem for Vinderup (A. Andersen) ønskede en Redegørelse for min Forhørsvirksomhed i denne Sag. Det forekommer mig, at det havde været langt naturligere for det ærede Medlem for Kellerrup at spørge om, hvad de Medlemmer, som repræsenterer de Kredse, i hvilke der findes Børnehjem og Opdragelsesanstalter, have gjort for at undersøge de herhen hørende Forhold. Skal det virkelig være en Forseelse, at en Mand i en offentlig Stilling undersøger en Sag? Det vilde være at